

Td. Land ved Vejle Station og et Areal paa 25 Tdr. Land ved Randers Station. Jeg tror, det er meget nødvendigt hurtigt at skride til at udvide disse to Stationer, hvor der er en meget stor Trafik. Navnlig ved Randers er det med den store Trafik fra den store By, det store Opland og de store Markeder, der holdes der, en ganske uanstændig lille Station, hvor det næsten til Tider kan være livsfarligt for de rejsende at bevæge sig. Der er til Tider saa stærk Trængsel, at man næsten hverken kan komme ud eller ind. Det er derfor meget nødvendigt, tror jeg, i Tide at sikre sig passende Areal til Udvidelse, og det glæder mig, at denne Sag nu synes at vinde Paaskønnelse fra Regeringens Side. Udvidelsen af Randers Station har jo været paa Tale adskillige Gange. Der har været indgivet Andragender og været sendt Deputationer der fra Byen til Finansudvalget, hvorigennem de have udtalt et meget stærkt Ønske om at faa Stationen udvidet. Men det har ikke kunnet lykkes; det har været, som om der blæste en ond Vind mod Randers By, og der har været megen Uvillie hos Rigsdag og Regering mod denne By. Jeg vil haabe, at denne Uvillie maa have hævet sig, saa man virkelig nu vil gaa til at give Byen den Station, som er nødvendig dels for Byens Størrelses Skyld og dels paa Grund af den meget store Trafik netop ved denne Station.

Dinesen: I Betænkningen over Tillægsbevillingsforslaget findes der under Nr. 114 et Ændringsforslag fra Ministeren for offentlige Arbejder om en Bevilling paa 45,000 Kr. til Anskaffelse af Pressninger til Statsbanernes Godsvogne, og i den Anledning har Udvalget gjort den Bemærkning, at det har forment, at denne Bevilling burde have været forudset saaledes, at den kunde være søgt paa Finanslovsforslaget for indeværende Aar. Jeg skal ikke sige andet om dette Spørgsmaal, end hvad her staar, men jeg ønsker blot at gøre den rent personlige Bemærkning, at jeg tror, at der paa adskillige andre Punkter paa det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag kunde være Anledning til at gøre den samme Bemærkning. Min Erfaring fra tidligere Tid tillader mig at være af den Formening, at Administrationen i de senere Aar er kommen ind paa at tage det noget for let med at lade adskillige Spørgsmaal gaa over paa Tillægsbevillingsloven, som kunde være forudsete saa tidligt, at de kunde have været søgte paa den ordinære Finanslov.

Samtidig med at jeg har Ordet, vil jeg gøre et Par andre Bemærkninger overfor den ærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg beder mine Kolleger i Udvalget undskylde, at jeg rejser dette Spørgsmaal, men Forholdet er dette, at det drejer sig om et Forhold, som først er kommet op, efter at Udvalget har afsluttet sit Arbejde med Tillægsbevillingsforslaget. Hvis dette ikke havde været Tilfældet, vilde jeg og maaske ogsaa andre af Udvalgets Medlemmer sikkert have fundet Anledning til at rejse disse Spørgsmaal under Forhandlingerne i Udvalget. Ærede Medlemmer ville maaske have lagt Mærke til, at det dels er kommet rygtevis frem, dels har været Genstand for Samtale Mand og Mand imellem og dels ogsaa har været fremdraget offentligt i Bladene, at de Licitationer, som Statsbanerne lade foretage over Leverance af Kul til Statsbanedriften, have været organiserede og Tilbudene indkaldte og modtagne af Administrationen, men at der derefter formenes at være blevet opdaget saadanne Fejl, at man har maattet undlade at aabne de modtagne Tilbud og derfor har maattet beramme ny Licitationer. Hvordan Sammenhængen hermed er, skal jeg ikke kunne sige. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister for offentlige Arbejder vilde kunne oplyse os derom. Men der er endnu senere opstaaet et lignende Spørgsmaal med Hensyn til Leverance af Billetpapir til Statsbanernes Billetrykkeri. Ogsaa her hedder det, at der har været berammet Licitation, og at Tilbudene ere indgivne, her tilføjes det endogsaa, at de have været aabnede, men da man derefter ikke har fundet at kunne benytte dem, har man arrangeret sig paa den Maade, at den tidligere Leverandør har faaet Leverancen. Jeg tror, at det for Offentlighedens Skyld er rigtigt, at disse Forhold blive rigtigt oplyste fra autoritativ Side, og jeg har derfor ment, da jeg er bleven opmærksom paa disse Forhold i disse Dage, at det var rigtigt at omtale dette nu, da Ministeren er til Stede og kan give en tilfredsstillende Forklaring af, hvordan Sammenhængen er med disse Forhold.

Byriell-Jensen: Som allerede omtalt af den ærede Ordfører er der under Nr. 48 i Betænkningen og Nr. 44 i Listen opført et Beløb af 2,000 Kr. til Tandlæge Warming i Silkeborg for Behandlingen af ubemidlede Ganespaltepatienter. Det er jo en Sag, der adskillige Gange har været drøftet her i Salen, og som navnlig det